

SEBIČNA AMBICIJA I NJEN PAD

(ISA. XIV 12-27, LAUTOV PREVOD.)

12. Kako si pao sa neba, O Luciferu, sine zorin! Oboren si na zemlju, ti koji si pokoravao nacije!
13. Čak si rekao u svom srcu; Uzneću se na nebesa; Iznad Božjih zvezda, uzvisiću svoj presto; I seću na goru Božanskog Priststva na Severnim stranama;
14. Uzneću se iznad visina oblaka; Biću kao Svevišnji.
15. Međutim bićeš oboren u grob, na ivice jame.
16. Oni koji te vide pažljivo će gledati u tebe; oni će te dobro proceniti: Je li ovo čovek koji je učinio da zemlja drhti; koji je drmao kraljevstva?
17. Koji je učinio svet sličnim pustinji: koji je uništio gradove? Koji nikada nije otpustio svoje zarobljenike njihovoj sopstvenoj kući?
18. Svi kraljevi nacija, svi oni, Leže dole u slavi, svaki u svom sopstvenom grobu;
19. Međutim ti si proteran iz groba, kao odvratno drvo; Obučen sa pobijenima, sa probodenima od mača, Sa onima koji idu dole do kamenja jame; kao izgažen leš.
20. Nećeš im biti pridružen u sahrani; Zato što si uništio svoju državu, pobio si svoj narod; Seme zlotvora nikada neće biti slavno.
21. Pripremite pokolj za njegovu decu, za bezakonje njihovih očeva; da ne bi ustali, i posedovali zemlju; i napunili lice zemlje sa gradovima.
22. Jer ustanite protiv njih, govori Jehova Bog nad vojskama; I ja ću odseći od Vavilona ime, i ostatak; I sina, i sinovljevog sina, govori Jehova.
23. I učiniću ga nasledstvom za bodljikavo prase, i lokve vode; I uroniću ga u blatnjavi zaliv uništenja, govori Jehova Bog nad vojskama.
24. Jehova Bog nad vojskama se zakleo, govoreći, Sigurno kao što sam smislio, tako će biti; I kao što sam naumio, ta stvar će stajati:
25. Da smrvm Asirca u Mojoj zemlji, i da ga izgazim na Mojim gorama. Tada će njegov jaram da ode od njih; I njegov teret će biti uklonjen sa njihovog ramena.

26. To je dekret koji je određen na celoj zemlji; I ovo je ruka koja je ispružena nad svim nacijama;

27. Jer je Jehova Bog nad Vojskama naredio; i ko će te poništiti? I to je Njegova ruka što je ispružena; i ko će je vratiti nazad?

ONI koji čine posebno proučavanje Isajijine knjige treba da obrate posebnu pažnju na tekst, jer je *tamo* gde će da dobiju svoje znanje. Svetlost dolazi od Reči. Čitajte deo Pisma koji pažljivo mnogo puta sačinjava lekciju, dajući misao svakoj izjavi, upoređujući sve sa onim što prethodi i onim što sledi. Napomene koje su date u novinama, u vezi sa tekstem lekcije, samo su osmišljene da bliže prikuju vašu pažnju na to.

KOD proučavanja ove lekcije, počnite sa tri-naestim poglavljem, i čitajte skroz četrnaesto. Bilo bi takođe dobro ponovo pročitati drugo poglavlje. Podsetite se šta je bilo rečeno u vezi sa vremenom obećanja, i svrhom Isajijine knjige, i zapamtite takođe značenje Vavilona. Čak i bez tih stvari iza nas, ali još pogotovo sa njima, ne možemo ne uspeti da vidimo da sud nad Vavilonom znači uništenje „svih oholih“ i „svih koji zlo čine“ (Mal. iv 1) u poslednji dan. Ova lekcija je prema tome posebno važna sada.

LUCIFER znači „svetlonoša.“ Margina pruža „zvezda danica,“ i drugi prevodi su isti. On je takođe nazvan „sin zorin.“ Sigurno je bio slavno biće, ali je sada pao sa neba zbog uobražene ambicije. Ne može biti sumnje da je baš on najmoćniji od „anđela koji su sagrešili“ i tako „nisu očuvali svoje prvo stanje,“ koji su sada „sačuvani za Sud velikog dana u večnim okovima u mraku.“ 2. Petrova ii 4; Juda 6. To je Sotona, koji nije više nosilac svetlosti, već knez tame, poglavar „vladara tame ovog sveta.“ Ef. vi 11, 12. Međutim iako je pao iz tog stanja svetla i slave, još uvek ga se dovoljno seća da bude u stanju da preobrazi sebe u anđela svetlosti. 2. Kor. xi 14, 15. Prema tome treba da budemo na

oprezu kako ne bi bili prevareni. Čak i kada hodamo najviše u svetlosti, on će probati da se prikrade kao deo te svetlosti, i tako nas zavede dok mislimo da smo na pravom putu. Međutim imamo jednu zaštitu, to jest, „mač Duha, koji je Božja Reč,“ reč istine. Ef. vi 17; Jovan xvii 17. On koji „ne stoji u istini,“ i koji je „lažov, i otac laži“ (Jovan viii 44), ne može podneti reč istine. Držite se čvrsto toga, i đavo će pobeći. Vidi Jakov iv 7; 1. Petrova v 8, 9.

„OHOLOST ide pred propašću, a uznositi duh pred padom.“ Prič. xvi 18. „Jer dan Gospoda nad vojskama doći će na svakoga ko je ohol i uznositi, na svakoga ko se uzvisuje, i biće ponižen.“ Isa. ii 12. To je zato što pravednost mora nadjačati, a samo Bog može vladati u pravednosti, i On je od poniznog duha. „Gle, duša onoga ko se uznosi nije pravedna u njemu, a pravednik će živeti po svojoj veri.“ Av. ii 4. Kada pravednost, koja je krotost, nadjača, onda ponos i ambicija moraju biti uništeni.

BOG kaže, „Budite sveti, jer Ja sam svet.“ „Budite, zato, savršeni kao što je savršen vaš Otac, koji je na nebu.“ Lucifer je rekao, „Ja ću biti kao Svevišnji.“ U čemu je onda Lucifer pogrešio?—Jednostavno u ovome, što je krenuo pogrešnim putem da bude kao Bog. Mislio je da uzvisivanjem sebe može biti kao Bog, dok samouzvišenje najviše čini čoveka suprotnim Njemu. Ko god uzvisuje sebe neće pronaći Boga, jer Bog poziva sve da se ponize da hodaju sa Njim. Mihej vi 8, margina. „Sinike je zbacio sa njihovih prestola i uzvisio neznatne.“ Luka i 52. „Jer svaki koji se uzvisuje, biće ponižen.“ Bog „bednika diže iz prašine i prosjaka sa gnogjišta podiže, da ih postavi među knezove i da učini da naslede presto slave.“ 1. Sam. ii 8.

U suprotnosti sa Luciferom koji je pokušao da uzvisi sebe da zauzme Božje mesto, imamo slučaj Hrista, „koi, iako u obličju Boga, nije grabežom smatrao da bude jednak Bogu, nego se Sam toga lišio i uzeo na Sebe obličje sluga i postao sličan čoveku. Našavši se u obličju čoveka, ponizio se i postao pokoran do smrti, i to smrti na krstu. Zato Ga je Bog i preuzvisio i darovao Mu je ime koje je iznad svakog imena: da se Isusovom imenu savije svako koleno nebeskih, zemaljskih i podzemaljskih bića; i da svaki jezik prizna da Isus Hrist jeste Gospod, na slavu Boga Oca.“ Fil. ii 6-11.

SAMOPRAVEDNOST je prema tome nepravednost. Onaj koji misli da učini sebe pravednim,—onaj koji misli da ima dobrotu u sebi,—kriv je za isti greh za koji je Lucifer bio, i pokrenut je istim duhom. To je duh čoveka greha „koi se protivi i uzdiže sebe iznad svega što se naziva Bogom ili se poštuje, tako da i u hram Božji zasedne kao Bog prikazujući sebe Bogom,“ ili, veličajući sebe kao Boga. 2. Sol. ii 3, 4. Ko god opravdava sebe, i odbija da primi prekore pouke, koji su put života (Prič. vi 23), deo je čoveka greha. Onaj koji je uvek željan da prikaže sebe da je u pravu, ko postane iritiran kada je ispravljen, i koji je uvek spreman sa uverljivi-

vim izgovorom za sve što radi, prikazuje sebe da je jedno sa Luciferom, i u opasnosti da deli njegovo uništenje. Neka zaista naučimo ovu lekciju. Neka učimo o Hristu, koji je krotak i ponizan u srcu, „koji greh nije učinio, niti se u Njegovim ustima našla prevara;“ čak „koji vređan nije zauzvrat vređao, mučen nije pretio, nego se prepustio Onom koji sudi pravedno.“ 1. Petrova ii 22, 23.

„ZASEŠĆU na gori zbornoj, na severnim obroncima.“ Bukvalno, „na krajnjem severu.“ Svako zna da što dalje severno ide, zvezda severnjača se čini višom. Iz ovoga svako može da sazna da ako bi stajao na severnom polu, sever bi bio direktno iznad. Sever je, prema tome, gore. Bog je „Svevišnji,“ i prema tome On boravi „na krajnjem severu.“ Njegovo mesto prebivališta je „visoko i sveto mesto.“ Isa. lvii 15. „Velik je Gospod i hvale predostojan u gradu našeg Boga, na gori Njegove svetosti. Prekrasna je zbog položaja, radost sve zemlje, gora Sion, na severnim obroncima [bukvalno, „krajnjem severu“], grad velikog Kralja. Zna se da je Bog utočište u njegovim dvorovima.“ Ps. xlviii 1-3.

„UNAPREĐENJE ne dolazi ni sa istoka, ni sa zapada, ni sa juga; Nego, Bog je Sudija: jednog unižava a drugog uzvisuje.“ Ps. lxxv 6, 7. Unapređenje ne dolazi sa istoka, zapada, niti juga; prema tome mora doći sa severa; a pošto je samo Bog Sudija, da uzvisuje i da unižava, sledi da On boravi na severu. Samo tamo je to odakle unapređenje dolazi. Prema tome kada je Lucifer mislio da zauzme sever, razmišljao je o nemogućnosti, jer nije mogao doći tamo bez da bude privučen od Gospoda nad vojskama.

POSTOJI misterija o severu. To je tačno čak i za ovu zemlju. Postoji privlačnost tamo. Hebrejska reč prevedena „sever“ označava tajno, skriveno. Šta je ta privlačnost—ta sila koja privlači? To je Bog. Svaka manifestacija sile je samo delovanje Boga. Hrist je rekao o Svom raspeću, „A ja ću, kad budem podignut sa zemlje, sve privući ka Sebi.“ Jovan xii 32. Preko krsta sramote i poniženja podignut je do desne strane Boga,—gore do „krajnjeg severa.“ Prema tome sila preko koje Bog privlači sve stvari, preko koje su svetovi držani na svojim mestima, sila je krsta. Sve stvoreno, ceo univerzum, propoveda krst. Svaka manifestacija privlačeće energije govori nam o sili krsta da nas spasi od greha. Put do Najvišeg je put krsta. Ako se ponizimo do smrti na krstu, možemo čak sada boraviti na „tajnom mestu Svevišnjeg,“ i „boraviti u seni Svemoćnog.“ Jer „tajna Gospodnja je sa onima koji Ga se boje.“

„KAKO li si oboren na zemlju, ti koji si slabio narode?“ Pravednost je snaga; greh je slabost. Sotona, neprijatelj, nekada Lucifer, svetlonoša, doneo je greh u svet, i svi su zgrešili. Preko greha je čovek izgubio svoju vlast. Nije samovoljno uzeta od njega, već nije mogao više da je drži. Izgubio je svoju moć da vlada. Nije mogao vladati nad sobom, i tako nije mogao vladati

nad ničim. Tada „dok smo mi još bili nemoćni, Hrist je u pravo vreme umro za bezbožne.“ Rim. v 6. Sotona nas oslabljuje, ali je naša slavna privilegija da „budemo jaki u Gospodu i u snazi Njegove moći.“ Ef. vi 10. Hrist, krotak i ponizan, dat nam je, i On je „Božja sila.“ On je pokorio, i u Njemu imamo „moć i vlast nad svim đavolima.“ Luka ix 1. Jedna od najblagoslovenijih od svih reči utehe je uverenje da verom možemo biti „učinjani snažnima“ „iz slabosti.“ Jevr. xi 34.

„Ti si izbačen iz svog groba kao odvrtna grana.“ Hrist je prava loza. On kaže o Ocu, „Svaku lozu na Meni koja ne donosi plod On uklanja.“ „Ako neko ne ostaje u Meni, izbacit će kao loza i osuši. Takve skupljaju i bacaju u oganj i oni gore.“ Jovan xv 1-6. Hrist je drvo života, jer je On „Božja mudrost“ (1. Kor. i 24), a mudrost je „stablo života onima koji je se drže.“ Prič. iii 18. On je život. Jovan xiv 6. Ne postoji život osim u Njemu. On je takođe put—put do Boga. Jovan xiv 5, 6; Jevr. x 19, 20. Samo preko Njega može svako prići Bogu. Jovan xiv 6; Ef. ii 13, 18. Lucifer ne bi prihvatio taj put: on „nije stajao u Istini,“ i tako je on „oboren ne zemlju,“ izbačen kao odvrtna grana. To je upozorenje nama, da stojimo u Lozi. Tako je lako da se to uradi, jer samo treba da pustimo sebe da se odmorimo. Samo u pokušavanju da uzdignemo sebe, mi iscrpljujemo sebe.

SETITE se porekla Vavilona (Post. xi) i karaktera njegovih vladara. To je bio duh Lucifera,—zavist prema svima koji su zauzimali superioran položaj, i odlučnost da budu iznad njih. „Jer gde je zavist i svađa, tamo je nered i svako zlo delo.“ Jakov iii 16. To je zašto je Sotona pun svakog zla, i zašto je ceo svet, nadahnut istim duhom pokvaren. Međutim to je zašto uništenje Vavilona uključuje celu zemlju. „Jer Ja ću ustati protiv njih“, govori Gospod, 'i istrebiću iz Vavilona ime i ostatak, i sina i nećaka', govori Gospod. 'I učiniću ga posedom barskih ptica i lokvi vode, i počistiću ga metlom uništenja', govori Gospod nad vojskama. Zakleo se Gospod nad vojskama, rekavši: 'Jamačno će se dogoditi onako kako sam Ja zamislio; i kako sam Ja naumio, tako će ostati: razbiću Asirca u Svojoj zemlji i na Svojim ću ga gorama zgaziti pod nogama; tada će njegov jaram od njih otići i njegovo breme napustiti njihova ramena. *To je namera koja je smišljena nad svom zemljom, i to je ruka koja je ispružena nad svim narodima.*“

KAKO ćemo pobeći u to vreme uništenja? „Bog je naše utočište i snaga, pomoćnik veoma prisutan u nevolji. Zato se nećemo bojati ni ako se zemlja premesti ni ako se brda nasred mora prenesu.“ Ps. xlvi 1, 2. Bog, koji boravi na „visokom i svetom mestu,“ takođe boravi sa onim ko je skrušenog i poniznog duha. Isa. lvii 15. Visoko i sveto mesto je prema tome mesto poniznosti. Dakle onda „Onaj ko prebiva u skrovitom mestu Svevišnjeg boraviće u seni Svemoćnog.“ „Svojim će te perjem prekriti i pod Njegova krila ćeš se sklanjati: Njegova istina biće štit i tvoj oklop. Nećeš se bojati strave noću

ni strele što leti danju, Ni pošasti što u tami obilazi ni propasti što u podne pustoši. Hiljadu njih će pasti kraj tebe i deset hiljada tebi zdesna, ali tebi se ona neće primaknuti. Samo ćeš očima svojim gledati i videti platu opakih. Jer si ti Gospoda, koji je moje utočište, Svevišnjeg, sebi prebivalištem učinio; Neće te zadesiti zlo, niti će se ikakva pošast primaknuti tvom prebivalištu.“

◆◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER